

Tak jakpak nám to v tom květnu vlastně běželo ? Tak tedy : **7. května**

jsem odreferoval celkové resumé o Hlavní klubové soutěži ze 30. dubna. Kromě toho jsem přednesl dosti podrobnou analýzu problematiky hodnocení soutěžních filmů a ještě zbyl čas na 3 filmy, Haškovcova „Valdštejnská zahrada“; Jágrův „Hit Anety Langerové“ a páně Janíčková „Pohlednice z Frisca“. Všechny tři filmy stálo za to je vidět. **14. května** měl Emil Pražan přednášku o hudbě a filmu.

21. května

ozvěny PAFu v ČKK

Když jsem psal zprávu o jednom z prvních ročníků festivalu „Praha Amatérských Filmů“, tedy zkráceně PAF, tak jsem napsal - „zachovej nám Petra Láška Hospodine, ať nám ten PAF nikdy, nikdy nepomine“. A ejhle - stalo se. Petr Lášek zůstal zachován a s ním i PAF, toho času ročník už šestnáctý ! A nutno uznat, že festival „Praha Amatérských Filmařů“ patří dnes mezi ty špičkové a to i na úrovni mezinárodní. Do letošního PAFu bylo přihlášeno přes sto filmů, převážně hraných. Z ČKK bylo uvedeno těchto 7 filmů :

VYŠEHRADSKÁ ZASTAVENÍ	Milan Haškovec
ZMIZELÁ PRAHA	Igor Goryunov
UČIŇ MNE PANE NÁSTROJEM	MUDr. František Dedek
KDYŽ NA KOLE, TAK S KOPCE	Václav Fořt
LOUTKY	Igor Goryunov
ČENDA MÁ NOVÉ LETADLO	Jiří Ployer
POHLEDINCE Z VEČERNÍCH ALP	Milan Haškovec

Z oceněných filmů jsme dnes promítli těchto 8 filmů :

NECHÁME TO OSUDU	Tereza Brázdová
PLAYBOY FERDA	Eduard Mocek
KAMARÁDI	Bohuslav Cihla
TYTTÖNEN	Fabian Giessler

MOBIL OIL

Bohumír Novák

OBCHOD

Miloš Kameník

LÁHEV

Jan Haluza a Jiří Navrátil

PROCHÁZKA UŽ NAPOŘÁD

Mikoláš Orlický

Podle ohlasu, první 4 stálo za to vidět, poslední 4 = ztráta času. Dost jsme se podívovali, za co že ta ocenění ? Ano, technicky jsou docela na úrovni, ale obsahově nic. Konec konců i takové filmy je dobře vidět. Kromě seberealizace autorů udávají trend současné doby. Možná také, že nejsme dost inteligentní.
Tak to vezmeme od posledního:

„Procházka už napořád „ aneb jak spisovatel Vonnegut k manželce přišel, Autor Mikoláš Orlický. 10 minutový hraný. Cena za režii. Dialogům není rozumět.

„Láhev“ Jan Haluza a Jiří Navrátil. 15 minutový hraný. Cena za invenční přástup. Akční crazy parodie na monsterhorory. Ve filmu jsou funkčně použity zvukové efekty.

„Obchod“ Miloš Kameník. 10 minutový hraný. Cena za žánrovou parodii. Natvrdlá metafora. Autor zde cíleně pracuje se světlem.

„Mobil Oil“ Bohumír Novák. 5 minutový experiment. Čestné uznání.

„Tyttönen“ Fabian Giessler. 5 minutový hraný. Čestné uznání. Generační střetávání. Mladá dívka a nemocná babička, která si už plete realitu a sny.

„Kamarádi“ Dialog dvou kamarádů, kteří vzpomínají, jak slézali vysoké hory v různých částech světa. Byly užity hezké filmové záběry z jejich archivu. Škoda, že jich nebylo víc. Vlatní dialog je poněkud dlouhý a monotóní. To chtělo rozehrát.

„Playboy Ferda“ Eduard Mocek. 12 minutový experiment. Čestné uznání a cena za práci s herci. Osvědčený autor filmů ze života hmyzu tentokrát nechal to hmyzí společenství zahrát pohádku pro dospělé. A tak si hrají jako, že natáčejí film a jako happyend to končí hmyzím milováním.

„Necháme to osudu“ Tereza Brázdová. 22 minutový dokument. Hlavní cena. A zcela po zásluze. Životní příběh dvou lidí. Seznámili se přes internet, sešli se a zjistili, že o co je ona větší, o to je on menší, ba přímo malý. Přesto se nakonec vzali a žijí spolu dodnes v lásce a porozumění, vzdor různým životním problémům.

Je to pravdivý, citlivý dokument, vlastně tak trochu také o nás a má nesmírnou společenskou hodnotu. **28. května**

„Volný večer. Na pořadu bylo 6 filmů:

1. VYDRA - Václav Fořt.

Nádherná šumavská říčka, která autorovi už dávno učarovala. Film se vyznačuje krásnými záběry krásné přírody. Oproti běžným transfokačním nájezdům na detail, tady autor z velké části volil postup právě opačný, vzdalování se od detailu na celkový

záběr a nutno říct, že velmi působivě. Hudba byla vhodně volená, jen její nástup na začátku filmu je až příliš břeškný. Kamera a její vedení na profesionální úrovni. Prolínání reálného zvuku do hudebního doprovodu bylo nenásilné a funkční. Zatmívačky použité pro oddělení jednotlivých sekvencí film rozkouskuje. Možná, že užití prolínačkou vložených stylově výtvarných titulků jako „dravá“ a „romantická“ a podobně, by tyto sekvence lépe propojovalo. Protože film nemá komentář, vnímáme ho jako film pocitový.

2. Studio Goryunov opět přineslo zajímavý film. Parafráze na Hašlerovu písničku v podání Waldemara Matušky. A zcela správně pozměnil její název Po starých zámeckých schodech na titul filmu „**O STARÝCH ZÁMECKÝCH SCHODECH**“.

A pak už autor rozjel řadu vtipných gagů a s ironickou nadsázkou i sebe sama v různých převlecích. Přímo vynikající byla postava malíře. Zkrátka prima a ve svém stylu. Kam na to ten Igor chodí. Je zajímavé, jak někdo z jiné země, nezatížený národním patriotismem jinak vidí a vnímá tytéž věci a jak jinak na něj emotivně působí.

3. ROZPUSTILÁ FIDLOVAČKA - Jaroslava Šťastná - Hašfilm.

Aby byla skutečně rozpustilá, musela by být kamera účastná přímo ve středu každého rozpustilého dění. Takto to zůstává pouze na úrovni popisného záznamu. Na druhou stranu nelze filmu upřít jeho dokumentární hodnotu ve spojení starodávné tradice s divadlem Na Fidlovačce v Nuslích na Praze 4. Jen ta anketa s mikrofonom na téma „jak se vám to líbí“, byla ve svém pojetí, stejně jako odpovědi na tuto otázku, značně rozpačitá. Byl to sice dobrý nápad, ale příliš neprofesionální. Také ta scéna - „jede, jede mašinka“ se zdá až příliš dlouhá. Tady, ale pan Minařík ve svém soudu přestřelil, když jednoduše odstřelil Milana Haškovce s tím, že na to prostě nemá. Haškovcova tvorba totiž svědčí o opaku, i když ne vždycky se všechno povede.

4. JIŘÍ PLOYER uvedl, že to co se bude promítat není žádný film, ale že jde o vizuální posouzení dvou střihových technik, Premiéra a Pinnacle 10 +. A tak to byly dvě sekvence, první s letadlem a druhá z rodinného prostředí. Zdá se, že byl spokojen.

5. Také další film z produkce pana Jágra, úvodní **LEGRÁCKY** a závěrečný dokument o výrobě prvních počítačů u nás, který na DVD poslal v obálce svému příteli místo psaného dopisu, si nečiní jiných nároků.

6. A nakonec - **PRÁCE ZÁCHRANÁŘŮ**, Antonín Ečer. Tady autor přesně tak, jak rádívám, šel s kamerou přímo do akce, jenže pak si s ní nevěděl rady - zoom sem, zoom tam, švenk nalevo, napravo a přitom stačilo jen držet kameru pevně v rukách. Takhle z toho byl jen rozklepaný zmatek. Škoda. Nevhodná hudba ruší a chybí komentář.

Filmům chybí to co dělá film filmem - příběh. A předběžná, promyšlená dramaturgická příprava. Bez ní je to jen slepenec spontánně natočených záběrů.

No nic - tak příště lépe.

Josef Košar - ČKK